

et Patent paa en Genstand, den har erklæret for at være noget nyt, og endelig gøres den Bemærkning, at det er unødvendigt at opstille denne Forundersøgelse med Hensyn til Nyheden, fordi Publikum jo opfordres til at melde sig, saa at enhver kan gøre sin Indsigelse gældende. Alt dette er ikke ganske uden Betydning, forekommer det mig, naar man lægger Mærke til, at det er umuligt at give en Definition af, hvad en ny Opfindelse er. Lovforslaget har derfor ogsaa kun en rent negativ Bestemmelse i saa Henseende. Denne negative Bestemmelse findes i § 3, som siger: „En Opfindelse anses ikke som ny, naar den paa den Tid, da Ansøgning om Patent indgives, allerede er bleven saaledes beskrevet i almindelig tilgængeligt trykt Skrift eller her i Landet er bleven bragt saa aabenlyst i Anvendelse, at jagtlyndige ved de derigenom vundne Oplysninger ere i Stand til at udøve Opfindelsen.“ Jeg ved nu slet ikke, hvorfor man i Lovforslaget vil tale om, at det er nyt, naar man dog ikke kan give andet end en negativ Bestemmelse af, hvad der er nyt. Jeg vilde ønske og foretrække, at man kunde komme til en Redaktion, hvorved man kom bort fra den Bemærkning, at det skal være en ny Opfindelse, paa hvilken Patentet kan gives. Det er dog vistnok nemlig ganske klart, at efter at alt er overbundet, efter at alle Indsigelser, som maatte være fremkomne, ere imødegaaede af den, der søger Patentet, og efter at Patentet saa er udstedt af Patentkommissionen, saa vil Hænderhaveren med Patentet og Loven i Haanden kunne sige til enhver: Jeg har nu gjort en ny Opfindelse, thi der meddeles kun Patent paa nye Opfindelser, jeg har faaet et Patent; altsaa her er en ny Opfindelse. Det er til Skade for dem, der arbejde videre paa en Ting, der i Virkeligheden ikke duer noget, til Skade for den, han henvender sig til for at sælge Patentet, og til Skade for Publikum, som villedes derved. Hvis man derimod — og det var overmaade naturligt — vilde sige: Patenter gives paa Opfindelser, som paa den Tid, da Ansøgningen om Patentet indgives, ikke ere blevne saaledes beskrevne i almindelig tilgængelig Skrift o. s. v. — som der staar i § 3 — og som altsaa tilfredsstille visse Betingelser, som Lovforslaget foreskriver, saa kom man ganske bort fra Spørgsmaalet om Opfindelsens Nyhed. Saa blev Resultatet, at naar Patentet var givet, maatte det erkendes, at der var kun givet et Patent, der overbåndt de Indvendinger, som overhovedet maatte kunne gøres mod at give et Patent, med andre Ord: det opfyldte formelt visse Betingelser

og kom ikke i Strid med Undtagelsesbestemmelser, som Loven nævner. Heller ikke kom man til at kræve Patentkommissionen ved bagester muligvis at underkende dens Dom; thi saa stod Sagen saaledes, at Patentkommissionen ikke sagde andet end: efter de foreliggende Oplysninger maa vi give den Mand Retsskyttelse, men om nogen har bedret Ret, driste vi os ikke til at sige. Dette forekommer mig at være det rigtige, det er det Standpunkt, som alle teknisk dygtige og særlig jagtlyndige Folk, der have haft hermed at gøre, staa paa. Alle sige, at under den umaadelige Udvikling, som alle de Videnskaber, her er Tale om, have taget, er det umuligt at vide til fulde Bested om, hvorvidt man ikke andre Steder paa Kloden har opfundet Ting, som gøre, at den paa gældende Opfindelse ikke er ny. Det forekommer mig derfor, at der kan være meget god Grund til at foretage denne Forandring i Loven i dette Hovedpunkt, saa at man overhovedet kommer bort fra at tale om, at der er givet et Patent paa en ny Opfindelse, naar det maa vides og erkendes, at der er ingen Mennesker, der kunne vide, om det er en ny Opfindelse. Det er det første Hovedpunkt, som jeg vil tillade mig at henlede det ærede Rigs Opmærksomhed paa.

Det næste Spørgsmaal, jeg vil tillade mig at rejse, er dette, skal man have en Ret til at fordre Patent? Der vil straks blive svaret: den Ret har man naturligvis; det er jo Meningen, at naar man opfylder visse Betingelser, saa har man Retten, og det siges i § 2: „Retten til at erholde Patent tilkommer alene Opfinderen eller den, til hvem hans Ret lovlig er overgaaet.“ Der kan altsaa ikke være Tvivl om, at det, som Lovforslaget tilsigter, er at give vedkommende en Ret. Men er da enhver Opfinder, som opfylder de Betingelser, der her foreskrives i de første Paragrafer, en saadan, paa hvilken der er Grund til at give vedkommende Ret til at kræve Patent? Dette besvarer jeg med: nej. Det er ikke Lovens Mening, og det fremgaar, forekommer det mig, med Tydelighed af § 4, hvor der tales om saakaldte Afhængighedspatenter, Patenter, som bestaa i Forandringer i allerede givne Patenter; thi der forlanges, for at Afhængigheds-Patentet skal kunne gives, at den angivne Forandring skal være saa væsentlig, at den i og for sig kan anses for en Opfindelse. Det betyder for mig dette, at det slet ikke vil kunne gaa an — saaledes som jeg ved, at nogle ærede Medlemmer antage — at gøre Spørgsmaalet om Patentmeddelelse til en Rettergangssag. Det maa efter min Mening være saaledes, som Lovfor-